

ingenlunde indeholder nogen Forpligtelse til hvert Aar at give en saa betydelig Sum eller en saa stor Kvotadel, som forventes af Ministeriet, af den samlede Sum af 106,000 Kr., der kalkuleres til at omordne hele Almuefolkundervisningen paa Færøerne. Dette er kun en Andrømmelse, man gjør til den Bevægelse, der nu engang er bleven for stærkt til, at man kan modsætte sig den paa Færøerne mere end paa andre Steder, men det indeholder ikke nogen Forpligtelse til noget andet Aar at gjøre det Samme. Man kan gjøre det, eller man kan lade det være, det kommer an paa, hvorledes Forholdene ere til den Tid, og hvorledes de Oplysninger ere, der da foreligge. — Jeg gaar derefter til de Vædringsforslag til § 21, der vedrøre de særlige Fonds, og først til Nr. 65 paa Universitetets Konto vedrørende et forøget Tilskud til det zoologiske Museum. Regjeringen har fremsat et Forslag, der gaar ud paa at forsøge Kontoen med 2,000 Kr. til Udvidelse af Museets Gjenstande. Jeg skal blot bemærke, at det ikke er nogen Uvillie mod Museet der har gjort sig gjældende hos Udvalget, naar det har modsat sig Bevillingen af disse 2,000 Kr., men en Tvivl om, hvorvidt Forholdene i Museet og navnlig Gjenstandenes Udstilling og Ordning er saa heldig, som man kunde ønske. Sagen er nemlig den, at det er os meddelt, at de Gjenstande, som det maa antages at være Museets Hovedopgave at sørge for at faae godt og fuldstændig ordnede og udstillede, nemlig de indenlandske Dyr, navnlig Pattedyr, ere meget slet udstillede i Museet; der er mørkt og mangler tilhørlig Plads i det paagjældende Rum. Naar man nu her paa Finantsloven ønsker at faae en Forsøgelse af Kontoen, vil man fra Udvalgets Flertals Side som Betingelse forlange, at der foregik en saadan Omstilling af Sagerne eller af Museets Gjenstande, at man derigjennem opnaaede en fyldigere Opfyldelse af Museets egentlige Formaal, nemlig en fuldstændig og vel udstillet Samling af indenlandske Dyr. Dette er vist ikke tilfattet ved Forslaget, som sikkert for en væsentlig Del gaar ud paa at tilveiebringe Dyr, enten det er indenlandske eller udenlandske, maaske endog væsentligst udenlandske. Dette er Grunden til den Modstand, som er reist derimod; Summen selv er ubetydelig, kun 2,000 Kr. — Vædringsforslaget Nr. 66 vedrørende en Kandidatplads paa Frederiks Hospital er tilstrækkelig motiveret i den høitærede Ministers Forslag, saa at det be-

høver jeg ikke at opholde mig ved. Der findes derefter under Universitetet ikke flere Vædringsforslag, men derimod en Bemærkning i Betænkningen under Nr. 90 vedrørende Laarnby Lighus. Væde Medlemmer ville se, at Forslaget i og for sig har man ikke modsat sig; men da Motiveringen til Forslaget gaar ud paa, at dette Lighus skulde have væsentlig Betydning for den Arbejderbefolkning i Sognet, der ikke har Raad eller Plads til at holde sine Afdøde hjemme i de Dage, der gaa forud for Begravelsen, har man fundet det uimelig at forlange en Afgift af 2 Kroner af disse Folk for Benyttelsen af Lighuset. Man har Intet imod Opførelsen af dette Lighus. Men man udtaler det Skjøn, at denne Afgift bør falde bort. Det kan ikke være en Indtægt af Betydning, saa at man ret vel maa kunne undvære den. — Forinden jeg gaar over til at omtale Vædringsforslagene under Kommunitetet, vilde jeg gjerne berøre en Sag, der har været forhandlet mellem den høitærede Kultusminister og Udvalget. Der er fremkommet for os i Udvalget Beretninger, Udtalelser og Klager over, at den Maade, hvorpaa Studenterne studere ved Universitetet er i høj Grad, jeg tør næsten sige illusorisk — ikke, at de ikke bestille Noget, men det, de bestille, bestille de alle mulig andre Steder end paa Universitetet. Der fremsattes i Udvalget den Aktuelle, at navnlig Studerende af det juridiske og theologiske Fakultet slet ikke besøgte Forelesningerne, men indskrænkede sig til at skaffe sig de fornødne Kundskaber til Examen gjennem Manufakturør. Det er jo en bekendt Ting, det er en Klage, som tidt har lød hertil hjemme, og det er Noget, der har forundret Folk udenlandsfra, og Folk, der kjende Forholdene ved andre Universiteter, at Manufakturøræsenet efterhaanden er taget saaledes til, at den egentlige Universitetsvirksomhed nu omtrent reducerer sig til en for de Studerende i mange Tilælde temmelig unyttig og meget langvarig Udarbejdelse af store Forelesninger af et uendeligt Stofindhold, som ikke have stor anden Nytte end at gjøre Examinerne endnu vanskeligere, end de vare isforveien. Hvorvidt disse Klager ere fuldt berettigede i det Omfang, jeg her har fremsat, skal jeg ikke kunne sige; jeg tror for mit Vedkommende, at der ikke er saa ganske Lidt, der ligger til Grund for dem. Jeg tror imidlertid ikke, at der er Grund til derigjennem at rette noget Angreb hverken paa vedkommende Studerende eller paa de nuværende Professorer ved Universitetet. De nuværende Pro-